

Sygn. akt VI GC 604/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: P. B.

przeciwko: (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda P. B. kwotę 1 364,98 zł (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt osiem groszy) z odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 7 września 2013 r. do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 446 zł (czterysta czterdzieści sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 604/16/3

UZASADNIENIE

Powód P. B. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w J. wystąpił przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. z pozwem o zapłatę kwoty 1.364,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 7 września 2013 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dnia 7 sierpnia 2013 r. wynajął poszkodowanemu G. B. samochód zastępczy marki H. (...) z uwagi na szkodę powstałą w samochodzie marki V. (...) T.. Ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody jest pozwany. Uszkodzony pojazd był niezbędny poszkodowanemu do załatwiania potrzeb życia codziennego w tym między innymi do dojazdów do pracy. Powód umową cesji z dnia 7 sierpnia 2013 r. nabył od poszkodowanego wierzytelności przysługującą wobec pozwanego, obejmującą zwrot kosztu wynajmu pojazdu zastępczego udokumentowanego fakturą VAT nr (...) na kwotę 2.239,98 zł. Dnia 5 września 2013 r. pozwany uznał roszczenie powoda z tytułu odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego ograniczając je do kwoty 875,00 zł. Wezwaniem do zapłaty z dnia 20 lutego 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres od 7 sierpnia 2013 r. do 23 sierpnia 2013 r. pozwany podtrzymał jednak dotychczasowe stanowisko.

W dniu 18 maja 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 762/16/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powyższe powództwo w całości.

Pozwany (...) S.A. V. (...) w W. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że na podstawie decyzji z dnia 5 września 2013 r. wypłacił na rzecz powoda odszkodowanie w wysokości 875,00 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego uznając za uzasadniony okres wynajmu samochodu zastępczego w wymiarze 7 dni tj. od dnia rozpoczęcia korzystania z pojazdu zastępczego w dniu 7 sierpnia 2013 r. do dnia wypłaty należnego odszkodowania z tytułu szkody całkowitej w dniu 14 sierpnia 2013 r. Ponadto pozwany wskazał, że dokonał weryfikacji dobowej stawki czynszu najmu pojazdu zastępczego z kwoty 140,00 zł brutto do kwoty 125,00 zł brutto.

Sąd ustalił, co następuje :

Bezspornym jest, że w dniu 5 sierpnia 2014 roku samochód osobowy marki V. (...) T., stanowiący własność poszkodowanego G. B. uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej oraz, że ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawy kolizji drogowej była pozwany.

Okoliczność bezsporne.

W dniu 7 sierpnia 2013 r. powód zawarł z poszkodowanym umowę najmu samochodu zastępczego marki H. (...) na okres od dnia 7 sierpnia do dnia 23 sierpnia 2013 r. Dobowy czynsz najmu został ustalony w kwocie 140,00 zł brutto. Powód wystawił w dniu 23 sierpnia 2013 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.239,98 zł brutto tytułem wynajmu samochodu zastępczego.

Dowód: umowa najmu (k. 12-14), protokół zdawczo odbiorczy (k. 14), faktura VAT nr (...) (k. 16).

Powód 7 sierpnia 2013 roku, w drodze umowy przelewu wierzytelności nabyła od poszkodowanego wierzytelność wynikającą z rozliczenia zaistniałej szkody komunikacyjnej z pozwanym, tj. zwrotu kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego.

Dowód: umowa cesji (k.17).

Decyzją z dnia 14 sierpnia 2013 r. pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 8.200,00 zł z tytułu szkody całkowitej z dnia 6 sierpnia 2013 r.

Dowód: decyzja z dnia 14 sierpnia 2013 r. (k. 18), potwierdzenie przelewu (k. 19).

Decyzją z dnia 5 września 2013 r. pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 875,00 zł tytułem wynajmu pojazdu zastępczego.

Dowód: decyzja z dnia 5 września 2013 r. (k. 20).

Wezwaniem do zapłaty z dnia 20 lutego 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1364,98 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 7 września 2013 r. do dnia zapłaty tytułem kosztu wynajmu samochodu zastępczego.

Dowód: Wezwanie do zapłaty z dnia 20 lutego 2014 r. (k. 21), potwierdzenie nadania (k. 22).

Uszkodzony pojazd był niezbędny powodowi do zaspokajania potrzeb życia codziennego w tym między innymi dojazdów od pracy.

Dowód: oświadczenie z dnia 23 sierpnia 2013 r. (k. 15).

Przedstawiony powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy, których prawdziwości i treści strony nie kwestionowały.

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2016 r. Sąd oddalił wniosek o dowód z przesłuchania stron oraz wniosek o dowód z opinii biegłego, albowiem dowody te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a dowód z opinii biegłego byłby trudny do rozliczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez P. B. przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Pozwany przyjął odpowiedzialność za zdarzenie z 5 sierpnia 2014 roku.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą. Pozwany nie kwestionował, że doszło do wypadku objętego umową ubezpieczenia w okresie ochrony ubezpieczeniowej oraz, że pomiędzy tym zdarzeniem, a zaistniałą szkodą istnieje związek przyczynowo-skutkowy.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. W przedmiotowej sprawie nie było przedmiotem sporu, że doszło do zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową, skutkującego obowiązkiem wypłaty przez pozwanego odszkodowania. Spornym pomiędzy stronami natomiast okazał się uzasadniony koszt dobowego wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego oraz uzasadniony okres wynajmu pojazdu zastępczego.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013.392 ze zm.), umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

Na podstawie art. 34 ust. 1 powołanej ustawy można ustalić, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Podobnie jak w przypadku wszystkich rodzajów ubezpieczeń OC, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość (o ile nie przekracza kwoty sumy gwarancyjnej) winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego. Obejmuje ono zarówno straty, jak i korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby nie wyrządzono mu szkody. Nie ma również

znaczenia, czy jest to wywołana wypadkiem pojazdu mechanicznego szkoda na osobie (uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć) czy też szkoda na mieniu (utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia).

Powód domagał się zasądzenia kwoty 1.364,98 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie wskazując, iż w drodze cesji nabył wierzytelność w postaci odszkodowania wynikającego z niezapłaconej faktury VAT (w pełnej wysokości) z tytułu najmu pojazdu zastępczego przypadającej na rzecz cedenta G. B. od (...) S.A. V. (...) w W..

Podnieść należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

W ocenie Sądu powódka w należyty sposób wykazała, iż skutecznie nabył przedmiotową wierzytelność od poszkodowanego G. B.. Pozwany również tego faktu nie kwestionował.

Odnosząc się do wysokości stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego należy wskazać, iż z dokumentów zgromadzonych w sprawie w sposób oczywisty wynika, iż przyjęta przez powoda dobową stawką wynajmu pojazdu zastępczego w wysokości 140,00 zł była stawką uzasadnioną. Należy wyjaśnić, iż przyjęcie cen przeciętnych dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, niezależnie od samej metody ich wyliczania, która może być zróżnicowana, nie kompensowałyby poniesionej przez poszkodowanego szkody, gdyby ceny przyjęte u danego przedsiębiorcy (którego przedmiotem działalności gospodarczej jest wynajem pojazdów) byłyby wyższe od przeciętnych. Nadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 kwietnia 2002 r. (sygn. akt. I CKN 1466/99) stwierdził, iż poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania podmiotów, które oferują swoje usługi w tymże zakresie najtaniej. Tym samym przyjęcie przez pozwaną tezy jakoby stawka 140,00 zł brutto za najem pojazdu była w powyższej sprawie nieuzasadniona w żaden sposób nie mogła się ostać.

W uchwale Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 r. (sygn. akt III CZP 76/13) wskazano, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego.

Należy wskazać również, że w wielu systemach prawnych, w tym w systemie niemieckim, do którego nawiązał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, przyjmuje się, iż obowiązek zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego dotyczy wydatków poniesionych w okresie niezbędnym do kupna nowego pojazdu, a nie tylko do chwili wypłaty odszkodowania obejmującego różnicę wartości uszkodzonego pojazdu sprzed i po wypadku, w wyniku którego doszło do jego uszkodzenia. Niezależnie od sposobu naprawienia szkody przewidzianego w art. 363 § 1 k.c., powinno ono prowadzić do tego, aby poszkodowany był w takiej samej sytuacji majątkowej, w jakiej znajdowałby się, gdyby nie doszło do zdarzenia szkodzącego.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu wbrew twierdzeniom strony pozwanej należy uznać za uzasadniony 16 dniowy okres wynajmu samochodu zastępczego.

Biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powoda roszczenie za zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądzone od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.364,98 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Jak wynika z § 2 gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1. Powód domagał się odsetek ustawowych od dnia 7 września 2013 r. do dnia zapłaty, a żądanie to pozostawało uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 69,00 zł tytułem opłaty od pozwu oraz 360,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych co dało łącznie kwotę 446,00 zł.

SSR Jolanta Brzęk